

ת"פ 66680/12 - מדינת ישראל נגד יונתן לטוין, ארגון הרופאים הוטרינרים, לחיות בית ישראל הנאשמים

בית המשפט המחויזי בירושלים

ת"פ 14-12-66680 מדינת ישראל נ' לטוין ו את' |
לפני כבוד השופט משה יעוד הכהן
בעניין: עוז'ד אילת אסף שורץ מבקש העין
מדינת ישראל המאשימה
ע"י ב"כ היועץ המשפטי לממשלה
מרשות ההגבלים העסקיים
עוז'ד אסנת שלזינגר

נגד

1. יונתן לטוין - נמחק
2. ארגון הרופאים הוטרינרים לחיות בית ישראל הנאשמים
ע"י ב"כ עווה"ד אמר רנן, אסף מרקס והדים אשר

החלטה

הבקשה והركע לה

1. בפני בקשה לעין בתיק בית המשפט שבכותרת (להלן: "התיק העיקרי"), מטעמה של עוז'ד אילת שורץ אסף (להלן: "המבקשת"), המציגת תובע בתביעה אזרחות נזיקית נגד נאשם 1 בתיק העיקרי.

2. נגד עמותת ארגון הרופאים הוטרינרים לחיות בית בישראל (נאשםת 2 בתיק העיקרי; להלן: "העמותה") ונאשם 1, יונתן ליטוין (להלן: "הנאשם"), אשר שימש כיו"ר ועד העמותה, הוגש ביום 23.12.14 כתוב אישום בתיק שבכותרת בגין ביצוע עבירות צד להסדר כובל לפי חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988. ביום 22.2.15 הודיעה מנהלת המחלקה לעיכוב הליכים בפרקLIMITOT המדינה, כי החלטה לעכב את ההליכים נגד הנאשם, וההליכים נגדו הופסקו בהתאם. העמותה הודתה בעבודות כתב-האישום והורשעה בהתאם להודאתה, וביום 5.4.16 נוצר דין לתשולם קנס בסך 80,000 ₪.

3. ביום 10.4.16 הגישה המבקשת בקשה לעין ב"כל מסמך" שבתיק בית המשפט. המבקשת ציינה, כי היא מייצגת תובע (אשר עבנינו חל איסור פרסום), בתביעה אזרחות נזיקית נגד הנאשם, שבה נטען לתקיפה פיזית ממנייע של תחרות עסקית בתחום הווטרינריה (להלן: "התביעה הנזיקית"). על-פי הנטען, לתיק העיקרי לרלבנטיות רבה לניהול התביעה הנזיקית על-ידי התובע, משומש שאף הוא עוסק בהיבטים של הגבלת תחרות עסקית בתחום הווטרינריה והטיפול בחיות מחמד, על-ידי הנאשם.

.4. סעיף 4(א) לתקנות קובע כי "כל אדם רשאי לבקש מבית-המשפט לעין בתיק בית המשפט... וב בלבד שהעין בו אינו אסור על-פי דין". זכות העין בתיק בית המשפט נגזרת מעיקרון פומביות הדיון - עקרון חוקתי המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, וכן בסעיף 69 לחוק בת-המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. בכלל, נקודת המוצא היא כי יש להיעתר לבקשת העין, וכך אחד מבני הדין מתנגד לעין, עליו מוטל הנTEL לשכנע בקיומו של טעם ממשי המצדיק את שלילת העין (בג"ז 5917/97 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' שר המשפטים**; רע"א 11/3698 **ירון אור, עו"ד נ' ש.א.מ.ג.ר. שירותים אכיפה בע"מ** (27.12.16)).

.5. על-פי הפסיקה, בקשה לעין נבחנת בשלושה שלבים: ראשית, נבחנת השאלה האם קיימ איסור בדיון לעין בתיק בית המשפט. שנית, וככל שהתשובה לשאלת הראונה היא בשלילה, נבחנת השאלה האם מוצדק להתר את העין בתיק, תוך בחינה האם מתן זכות העין עלול לפגוע באחד מבני הדין, בצד שלישי או באינטרס הציבורי, ועריכת איזון בין האינטרסים המתנגשים. בשלב השלישי, בהנחה שיש הצדקה לאפשר את העין בתיק, על בית המשפט לבחון האם ניתן להגישים את מטרת העין תוך פגעה מעטה ככל האפשר באינטרסים של המתנגדים לעין (ע"א 8849/01 **פקיד שומה למפעלים גדולים נ' פז-גנ' חברה לשוק בע"מ** (15.2.05)). יצוין, כי במסגרת השלב השלישי על בית המשפט לבחון אף את "סבירות הקצאת המשפטים הנדרשת לשם העונת לבקשתה" (תקנה 4(ד) סיפא לתקנות). כמו כן, בית המשפט רשאי "לקבוע בהחלטתו כל תנאי או הסדר הדרושים כדי לאזן בין הצורך בעין לבין הפגעה אשר עלולה להיגרם לבני דין או לצורך שלישי בשל העין" (תקנה 4(ו) לתקנות).

.6. עוד יצוין, כי תקנה 4(ד) לתקנות קובעת כי "בבואו לשקל בבקשת עין, ייתן בית-המשפט את דעתו, בגין השאר לעניינו בתיק של המבחן, לעניינם של בעלי הדין ושל מי שעולם להיפגע כתוצאה מהעון...". בהקשר זה נפסק, כי הוכחת זיקה או עניין אישי בתיק שבו מבקש העין, אינה תנאי מתן העין (ע"א 4061/16 **דן כוכבי נ' עיזובן צריה יצחק זיל** (16.7.17)), ואף שהתדיינות בהילך אחר עשויה להיות טעם לגיטימי לעין, אין מבחן העין נדרש להסביר כיצד העין יועל לו במסגרת (רע"א 5349/13 **-domikar בע"מ נ' שלמה תחבורא (2007)** בע"מ (29.8.13)). בהקשר זה אף נקבע, כי התקנה נועדה לאפשר לבית-המשפט, במקרים שהדבר נדרש, לבצע איזון ראוי בין זכות העין ובין הפגעה העולולה להיגרם לבני הדין ולצד שלישי בעקבות העין" (ע"א 3976/04 **בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' קבוצת קרמלטון בע"מ** (25.10.04), בפסקה 5).

טענות מצדדים

.7. העמותה הודיעה, כי אינה מתנגד לעין המבחן בתיק. ב"כ היוזץ המשפטיא לממשלה מהרשאות להגבילים עסקיים (להלן: "**המאשימה**"), הודיעה אף היא כי אינה מתנגדת לעין המבחן בתיק, למעט 14 מוצגים אשר עין בהם עלול, לטענתה, לפגוע בזכויותיהם של הצדדים שלישיים; והם אינם נוגעים

לענינו של הנאשם.

הנאשם התנגד לעיון. לטענתו, היה שմבקש העיון הוא תובע בתביעה אזרחותית נגדו, על בקשותו לעיון במסמכים הנוגעים לנאשם להתריר בהתאם לכללי העיון והגילוי הקבועים בתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, המחייבים דין מיוחד לעומת תקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (عيון בטיקום), התשס"ג-2003 (להלן: "התקנות"). הנאשם הכחיש את הקשר בין התקיק דן, העוסק במחרiron מומלץ שפורסם לחבריו העמותה בגין מתח שירותים וטרינרים, לבין התביעה הנזקית; ולחלופו התנגד לעיון במסמכים המהווים סודות מסחריים לרבות קניין רוחני (כגון חומר הרצאות), מסמכים הקשורים לצדים שלישיים, ומסמכים אישיים שלו. בתגובה מאחרת מפורטת שהגיש הנאשם, הוא התנגד לעיון בכמה מוצגים מסוימים, בנימוק כי הם כוללים מסמכים פנימיים של מרפאות ומהווים סוד מסחרי של המרפאות; דוחות כספיים וחשבון בנק של העמותה; פרוטוקולים של ועד העמותה המכילים החלטות הנוגעות לועדת האתיקה ודוא"ל בנושא אתיקה הנוגעים לצדים שלישיים; פרטיים אישיים של חברי העמותה; כתובות וחوات דעת מטעם עורכי דין של העמותה, החושים תחת חסין עו"ד-לקוח; סודות מסחריים; מוצגים הנוגעים לפרטים אישיים של כל המשלימים דמי חבר לעמותה, פרטיים אישיים שלהם דין בעבירה אתית של אחד החברים, הסכמים מסחריים וחوات דעת עו"ד; ופרטים אישיים הפוגעים בפרטיותו של הנאשם. הנאשם הדגיש בהקשר זה, כי התובע אינו חבר עמותה.

יצוין, כי המאשימה הגיבה לתגובת הנאשם, וטענה כי אינה רואה בסיס להטנגדות הנאשם לעיון במקרים הספציפיים שיפורט (למעט מוצג אחד (ת/147) אשר אף היא עצמה התנגדה להוראת העיון בו). עוד הדגישה המאשימה, כי היא עומדת על התנגדותה לעיון במספר מסמכים כמפורט בתגובהה, שהנאשם לא התיחס אליהם בתגובהו.

לטענת המבקרת בחינת בקשה לפי שלושת השלבים שנקבעו בפסקה, מובילה למסקנה כי יש להתריר את העיון המבוקש בבית המשפט. **ראשית**, טוענת המבקרת, לא חל איסור בדיון על העיון בתקיק, וזאת לנוכח עקרון פומביות הדיון, והואיל והתיק אינם מתנהל בדלותים סגורות ולא ניתנה בו הוראת איסור פרסום. **שנייה**, לעומת זאת, הנאשם לא עומד בנטל המוטל עליו להוכיח קיומם של אינטרסים שבפניים על בקשה העיון לסתמת, ובכלל זאת לא הוכיח הנאשם קיומם של סודות מסחריים, הגיעו בנסיבות הפרט או באינטרסים של הצדדים שלישיים. באשר לטענת הסודות המסחריים, טענה המבקרת כי טענות הנאשם בעניין זה נטענו בועלמא. עוד ציינה כי במסגרת התביעה הנזקית, התנגד הנאשם לביקורת התובע למטען צו איסור פרסום, בטענה כי מידע עסקי הנוגע לניהול מרפאותו הווטרינרית של התובע אינו עולה כדי סודות מסחריים כנדרש על פי הפסקה, ועל כן הוא מושתק מლטupon לקיומם של סודות מסחריים אף במסגרת הבקשה דן. באשר לחומר הרצאות שלטענת הנאשם כוללים בתקיק בית המשפט טוענת המבקרת כי אין מדובר בסודות מסחריים, והם אף אינם מהווים קניין רוחני חזקה להגנת הדיון. עוד היא טוענת, כי אין מנעה מוחלטת לעיון במסמכים הנוגעים לצדים שלישיים, כל עוד לא הוכיח כי העיון עלול לפגוע באינטרסים מגן שלהם. באשר לפגיעה בפרטיותו של הנאשם, טוענת המבקרת כי מידע הנוגע לנאשם עתיד להיחשף במסגרת התביעה הנזקית שתתנהל בין מרשה של המבקרת לבין הנאשם, ומכל מקום, זכותו של הנאשם לפרטויות נסוגה בפני אינטרס עשיית הצדקה, בהיקש לרציונליים הקבועים בסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981. מעבר

לאמור מוסיפה המבוקשת וטעונת כי טענתו של הנאשם לפגיעה בפרטיו נטעה בעלמא ולא פירוט מספיק כדי שיפסק בפסקה.

10. המבוקשת דוחה את טענת הנאשם שלפיה גילוי המסמכים צריך להתבצע במסגרת התובענה האזרחתית. לטענה, מדובר בהליך שונים בתכלית, וכי בקשת עיון בתיק בית המשפט מוכfrauת, על פי התקנות, על ידי השופט שדן בתיק. המבוקשת מוסיפה וטענת כי הנאשם נהג בחוסר תום לב, עת לא מסר פרטיהם על הילין הפלילי שהתנהל נגדו בתיק העיקרי במסגרת מילוי שאלון גילוי מסמכים בתביעה האזרחתית. עוד לדבריה, על פי ההחלטה היא אינה נדרשת להוכיח כיצד עשוי העיון בתיק העיקרי להועיל במסגרת ניהול התביעה האזרחתית הנזקנית; וטענה בדבר חוסר רלבנטיות אינה יכולה לגבור על עקרון פומביות הדין. עם זאת, הוואיל והتبיעה הנזקנית מושחתת על הטענה כי הנאשם תקף את מרשה על רקע תחרות עסקית, יש לטענה בהתנהלותו הפלילית של הנאשם בתיק העיקרי, שנעשתה במטרה למנוע תחרות עסקית, רלבנטיות לتبיעה הנזקנית. עוד היא טוענת, כי הנאשם התנגד לגילויים של מסמכים רבים, הנוגעים לטענתו לעמונתה, בעודו טוען שאינו מייצג את העמותה, ולא זו בלבד אלא שהעמותה עצמה לא התנגדה לעיון בהם.

על יסוד כל האמור, טענתה המבוקשת כי יש להתריר לה עיון במלוא מסמכי התייק, למעט המסמכים שמצוינו בתגובה המשימה, אשר אינם נוגעים לנאים ונווגעים לכךם שלישים. באשר למועדג 147 טענתה, כי אם אכן כטענת הנאשם מועdeg זה נוגע אף לנאים, היא עומדת גם על מתן עיון בו. המבוקשת התייחסה באופן פרטני למועדג 179 שהנאשם התנגד לגילויו, וטענה כי אין לה עניין במידע אישי הנוגע לתשלומיי הנאשם לבית הספר של ילוין, תכובות עם חברת תקשורת או פרטיהם הנוגעים לחברה בעלות אביו הנאשם (ככל שאין לנאים חלק בה), אולם היא עומדת על בקשתה לעיון במסמכים הקשורים למרפאתו של הנאשם ובפרט להתנהלותה הכספית; וככל שלא ניתן להפריד בין המסמכים, היא עומדת על גילויים במלואם.

דין והכרעה

כאמור, נקודת המוצא לדין היא עקרון פומביות הדין, שמשמעותו של כל אדם "לבקש מבית המשפט לעין בתקין בית המשפט", כקבוע בתקנה 4 לתקנות. לבקשת עניין בתקין, המצדיק את העין בו, הוואיל והוא מייצגת תובע בתביעה נזקית נגד הנאשם, בקשר לתקיפה פיזית על רקו של תחרות עסקית, על-פי הנטען. העובדה שמתנהל הליך אזרחי בין התובע לנאשם אינה מגבילה את זכות העין העומדת לבקשת בתקין העיקרי,قطענית הנאשם, אלא היא מהווה טעם כבד משקל להתרה לה את העין בתקין. לפיכך, ובהיעדרו של איסור בדיון המגביל את העין בתקין העיקרי, אשר מתנהל בדילטיים פתוחות, אפונה עתה לדין בטענות הפרטניות שהעלו הצדדים ביחס למסמכים השונים בתקין:

מוצגים שהמיאה מトンגדת לגלויים:

א. מוצגים שלטענת המאשימה העיוון בהם עלול לפגוע בזכותויהם של צדדים שלישיים, והם אינם נוגעים לנאשם (ת/20, 45, 73, 192, 212, 234, 254, 287, 366, 375, 390, 391). אכן, כתענת המאשימה, מוצגים אלו כוללים פרטים אישיים של צדדים שלישיים, מחד-גיסא, אולם מайдן-גיסא, אין הם נוגעים לנאשם ועל-פני הדברים אף אינם רלבנטיים לצורך התביעה הנזיקית, משכך, אין מתר את העיוון בהם. יצוין, כי אף שהמאשימה התנגדה לעיוון בMOTECH ת/233, לא קיים מוצג במספר זה בתיק המוצגים, ככל הנראה עקב טעות במספור.

ב. המאשימה גם התנגדה לגילויו של מוצג ת/147 - תקליטור שעלה גביו נזכרו מסמכים רבים הנוגעים לנאשם, לארגון המכונה "ארגון הווט", ולצדדים שלישיים. התקליטור מכיל عشرות רבות של מסמכים, אשר הצדדים לא התייחסו אליהם באופן פרטני. כפי שהוזכר לעיל, תקנה 4(ד) לתקנות מנהה את בית המשפט לשקלול, לנוכח עניינו של מבחן העיוון בתיק וענינם של מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיוון, אף את סבירות הקצאת המשיבים הנדרשת לשם היענות לבקשה. לנוכח העובדה שמדובר במסמכים רבים אשר העיוון בהם יכబיד על המערכת, ובשים לב לכך שהם נוגעים לעניינים של צדדים שלישיים, מן העבר השני, הרלבנטיות שלהם להיליך הנזיקי נמוכה מאוד, אם בכלל, הגיעו למסקנה שאין להתר את העיוון אף במוצג זה.

מוצגים שהנאשם מתנגד לגילויים

ג. מוצגים ת/2, 4, 7, 9 - לטענת הנאשם, מוצגים אלו כוללים מסמכים פנימיים של מרפאות ומהווים סוד מסחרי שלהם. מדובר במחירונים של מרפאות וטרינריות, המפורטים באינטרנט ומבוססים על המידע שהhaftפס על ידי העמותה. בנסיבות אלו, אין כל הצדקה שלא להתר את העיוון במסמכים אלו, המפורטים מילא.

ד. מוצג ת/22 - דוח כספי של העמותה לשנת 2009. מסמך זה פתוח לעיוון הציבור בהתאם לסעיף 39(ב) לחוק העמותות, התש"מ - 1986, ועל כן אין כל הצדקה שלא להתר את העיוון בו במסגרת הליך זה.

ה. שונה המצב באשר למוצג ת/23, שבוינו תדפיס חשבון הבנק של העמותה, אשר כולל מהווה מידע פרטי שאין להתר עיוון בו, אלא במקום שגילויו נחוץ לבירור האמת לחסיבות מציע הדין (בע"מ 3542/04 פלוני נגד פלונית (20.6.05), בפסקה 13). בנסיבות העניין, הואיל ומדובר בחשבון הבנק של העמותה ולא של הנאשם, הרלבנטיות שלו לצורך ההליך הנזקיי פחותה, ועל כן לא מצאתי הצדקה להתר את גילויו.

ו. פרוטוקולים של ישיבות ועד העמותה, בהם, בין היתר, החלטות ועדת האתיקה של ועד העמותה, וכן התקנות דוא"ל הנוגעת לצדדים שלישיים (המסמכים המפורטים בסעיפים 3-4 לתגובה הנאשם מיום 17.6.16). מדובר בעשרות רבות של פרוטוקולים של ישיבות ועד העמותה שהתקיימו במשך מספר שנים, ובו נדונו נושאים שונים הנוגעים לעמותה, ובין היתר עניינים אישיים של צדדים שלישיים. בשל הצורך בהגנה על צנעת הפרט של צדדים שלישיים מחד גיסא, ושל הרלבנטיות הנמוכה של תוכן המסמכים להיליך הנזקיי מайдן-גיסא, מצאתי שלא להתר

את העיון במסמכים אלו.

ז. ת/86, 397, 402-403 - מדובר בתכטובות בין ב"כ העומת לחברי ועד העומת, וכן בחוזות דעת מטעם ב"כ העומת, הנוגעים לסוגיות שעמדו בפני העומת, אשר כלל חסרים תחת חסיןעו"ד-ליך, ולא מצאתי הצדקה להתריר את העיון בהם במסגרת הליך זה.

ח. ת/97, 387, 452 - לטענת הנאשם, מוצגים אליו כוללים סודות מסחריים, ועל כן אין להתריר את העיון בהם. הנאשם לא הבahir למי שייכים הסודות המסחריים, כנטען על ידו. מדובר במסמך הנוגע למיזם עסקית של צד שלישי; להסכם התקשרות עם רופא וטרינר, ולתמהור פנימי של עבודת הווטרינר של צד שלישי. יותר, כי מדובר במסמכים אחרים, אשר ספק אם עודם רלבנטיים וראויים להגנה. יחד עם זאת, ולטוהר העובדה שמדובר שעל פניו נוגעים לצדים שלישיים והרלבנטיות שלהם לצורך ההליך המחייב נמוכה, מצאתי שלא להתריר את העיון בהם.

ט. ת/179- תוכנו של תקליטור זה, הינו העתקה של תיבות הדואר האלקטרוני של הנאשם המכיל תכטובות מייל משנת 2006, הן פריטים שנשלחו והן פריטים שנתקבלו או נמחקו. לטענת הנאשם, מדובר בפריטים המכילים דפי חשבון של מרפאתו, פריטים הנוגעים לחברה שבבעלות אביו, חשבון שיפור של המרפאה ותכטובות אישיות עם חברת פלאפון. בנוסף, הם מכילים, לדבריו, מחשבון לקביעת מחירי מנוי, הוצאות מחיר, מבצעים של הקליניקה וטבלת מחירים. המבוקשת בתגובה, טוענת כי אין לה עניין במידע לגבי תשלומים של הנאשם לבתי הספר שלו ולדיו, בתכטובות אישיות עם חברת פלאפון או בפריטים הנוגעים לחברה בעלות אביו וב בלבד שאין לו חלק בה. אולם, לדבריה, בכל הקשור לדפי חשבון של המרפאה, מבצעים של הקליניקה וטבלאות מחירים הם רלוונטיים ביותר זאת בשל הטענה לתחרות עסקית בין הנאשם לבין מרשה של המבוקשת.

אצין, כי לאחר עיון מתייש ומפרק ולטעמי גם מיותר בתוכנו של ת/179, לא מצאתי כי קיימת בדיסק האמור תכטובות דוא"ל הנוגעת לדפי חשבון של המרפאה או למבצעים של קליניקת הנאשם למעט תכטובות הנוגעת להוצאות הכרוכות בבניית מרפאה, והכוללות התייחסות לצדים שלישיים שלטעמי אין מקום לגלוות אותה. יתרן כי התכטובות בנושאי דפי חשבון של המרפאה או מבצעים של הקליניקה מצויה במילימ'ם אחרים הוועתקו על ידי חוקר המשימה. יצוין, אמן, כי בין הודעות המייל מציאות רשימות של לקוחות ולא ברור אם הכוונה ללקוחות הנאשם, כאשר לא מופיע妾ן מיל פירוט כספי של תשלומים שהועברו לו או של טיפולים שהוענקו להם. יתר על כן, אוטם ללקוחות זכאים להגנה על פרטיהם ואין מקום לחשוף את שמותיהם או כתובותיהם. בהעדר נתונים אלה, אותן רשימות נעדרות כל רלוונטיות או ממשמעות. מעבר לכך, התכטובות הנוספת המצוייה בדיסק, נוגעת לעניינים פרטיים של הנאשם וכן לנושאים של התנהלות איגוד הווטרינרים ותכטובות האיגוד עם גורמים רשמיים שכפי שהובהר בסעיף ח' לעיל, אין מקום להתריר את העיון בהם.

לאור כל האמור, הבקשה מתתקבלת בחלוקת, במובן זה שմבוקשת תוכל לעיין ולצלם את כתבי הטענות, החלטות והפרוטוקולים בתיק בית המשפט. כן תוכל המבוקשת לעיין במקרים שבתיק בית המשפט, למעט אלו המפורטים בסעיפים א-ב, ה-ט לעיל.

המצוירות תשלח עותק ההחלטה לצדים ותאפשר לנציג מוסמך של המבוקשת לעיין ולצלם את החומר שהעינו בו הותר כמפורט לעיל.

ניתנה היום, ב' אלול תשע"ז, 24 אוגוסט 2017, בהעדר
צדדים.